

+ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰσαυρος

καὶ ὁ Ναός του στὴν Κέρκυρα

Ἁγιολογικὰ • Ἱστορικὰ
Ἑμνογραφικὰ

Φυλὴ Ἀττικῆς
2000

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰσαυρος

+ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰσαυρος
καὶ ὁ Ναός του στὴν Κέρκυρα

Ἁγιολογικὰ • Ἱστορικὰ
Ἑμνογραφικὰ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΩΝ

ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ

ΦΥΛΗ - 2000 - ΑΤΤΙΚΗΣ

Εικόνα έξωφύλλου:

Ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος

Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλῆς Ἀττικῆς
(1993)

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου
στὴν Γαρίτσα Κερκύρας.
(Β. ἄποψις)

© Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κυπριανοῦ
Φυλῆ Ἀττικῆς
Τ.Θ.46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10 - GREECE
Τηλέφωνα: (01) 24 11 380, 24 11 316
Τηλεαντίγραφα (Telefax): (01) 24 11 080
E-mail: Kyprianos@hol.gr

ISBN 960-8024-02-1

Ἀφιέρωσις

Στὸν πολύπαθο καὶ συνεχῶς δοκιμαζόμενον ἑλληνορθόδοξο πληθυσμὸ τῆς Β. Ἡπείρου, μὲ τὴν ἐγκάρδια εὐχὴ νὰ δικαιωθῆ πλήρως στὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἔθνικὰ του αἰτήματα, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου, τοῦ ἀγιάσαντος μὲ τὸ μαρτυρικό του αἷμα τὴν Ἀπολλωνία (σημ. Πόλιανη).

+ Ὁ Ὡ. & Φ Κ.

Περιεχόμενα

• Ἀφιέρωσις	7
• Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει	11
A. Βίος καὶ Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου ..	13
B. «Συναξάριον»	19
1. Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως	21
2. Μηναίου	22
3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου	23
Γ. Σύγχρονες Μαρτυρίες	25
Δ. Ἱστορικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ ...	31
Ε. Ὑμνογραφικὰ	41
• Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα	43
1. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	47
2. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν	49
3. Κανὼν δεῦτερος, «Γεωργίου»	56
4. Κανὼν τρίτος, «Ἰωσήφ»	61
Ζ. • Φωτογραφίες	71
• Ἐγγραφα	76
• Χάρτες	78

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει

Η σχέσις μας μὲ τὸν Ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Ἰσαύρου εἰς τὴν Γαρίτσαν Κερκύρας ἐνεκαινιασθῆ τὸ ἔτος 1988.

Παρὰ τὰ μεγάλα ἐμπόδια, τελικῶς ὁ Κύριός μας πύδοκπεν ὁ Ἱερὸς Οἶκος τοῦ Ἀθηναίου Διακόνου, τοῦ μαρτυρήσαντος εἰς τὴν σημερινὴν Β. Ἥπειρον, νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν πλήρη κατοχὴν μας.

Ἐκτοτε ἀποτελεῖ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς καὶ λειτουργεῖται τακτικῶς.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπιτελεῖται κατ' ἔτος τὴν 17ην Ἰουνίου, μνήμην τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου, καὶ συγκεντρώνει φιλεόρτους προσκυνητὰς ἀκόμῃ καὶ ἐξ Ἀθηνῶν, πατρίδα τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος.

Παραδίδοντες εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημα, τὸ περιέχον βιογραφικὸν καὶ ὑμνογραφικὸν ὑλικὸν περὶ τοῦ Ἀγίου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα περὶ τοῦ Ναοῦ του εἰς τὴν Γαρίτσαν Κερκύρας, εὐχόμεθα νὰ συμβάλῃ τοῦτο, χάριτι Θεοῦ, εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ τῆς εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰσαυρον.

+ Ὁ Ὄρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

*17η Ἰουνίου 1997 ἐκ. ἡμ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ*

Α΄

**Βίος καὶ Μαρτύριο
τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου**

Ἐσωτερικὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Τὸ νεώτερο τέμπλο.
Διακρίνεται ἀριστερὰ ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

Τὴν 17ην Ἰουνίου

Μνήμη

**Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος,
Ἑρμείου καὶ Περεγρίνου.**

*Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοπηῆς καρδίας τέμνει μέσον.*

Οπως εἶναι γνωστόν, τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν ἵδρυσε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος τὸ 36 μ.Χ. στὴν δευτέρα περιοδείαν του (Πράξ. ιε' 40' - ιη' 22).

Μετὰ τὴν περίφημη ὁμιλία του στὸν Ἄρειο Πάγο, «*τινὲς ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἄρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς*» (Πράξ. ιζ' 34).

Στὰ τέλη τοῦ Γ' αἰῶνος, μέλη τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ὁ Ἰσαυρος, «*διάκονος τῶν μυστηρίων*», ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Ἰννοκέντιος.

Στὰ χρόνια τοῦ Ῥωμαίου Βασιλέως Νουμριανοῦ (283 - 284) ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν πατρίδα τοὺς Ἀθίνα καὶ ἤλθαν στὴν Ἀπολ-

λωνία τὴν Ἰλλυρικὴν, ἡ ὁποία ἦταν μία ἀρχαία ἀποικία τῶν Κερκυραίων στὰ παράλια τῆς σημερινῆς Β. Ἡπείρου.

Ἐκεῖ οἱ Ἅγιοι, μὲ ἀποκάλυψι θεοῦ Ἀγγέλου, εἰσῆλθαν σὲ ἓνα σπήλαιο καὶ βρῆκαν τὸν Φήλικα, τὸν Ἑρμεία καὶ τὸν Περεγρῖνο, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Χριστιανοὶ καὶ ἐκρύπτοντο.

Ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος τοὺς ἐστήριξε στὴν πίστι καὶ τοὺς ἐδίδαξε νὰ μὴν ἀγαποῦν τὰ παρόντα πρόσκαιρα πράγματα, ἀλλὰ νὰ ποθοῦν τὰ ἄφθαρτα καὶ αἰώνια.

Οἱ Ἅγιοι Φήλιξ, Ἑρμείας καὶ Περεγρῖνος, τρεφόμενοι μὲ τὶς διδασκαλίες αὐτὲς πνευματικῶς, ἔτρεφαν καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειρά τους σωματικῶς τὸν Ἅγιο Ἰσαυρο καὶ τοὺς συντρόφους του, φέροντες τρόφιμα, καὶ ἀφοῦ ἐμοίρασαν τὰ ὑπάρχοντά τους στοὺς πτωχοὺς, ἔμειναν μαζὶ τους.

Σὲ λίγο δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποδειχθῆ, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἀθηναίου Διακόνου καὶ διδασκάλου τῆς Πίστεως δὲν πῆγαν χαμένοι, ἀλλὰ ἔπесαν σὲ καλὸ ἔδαφος, *«εἰς γῆν ἀγαθὴν»*.

Οἱ συγγενεῖς τοῦ Φήλικος καὶ τῆς συνοδίας του προσεπάθησαν νὰ τοὺς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν κοινωνία τους μὲ τὸν Ἰσαυρο, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν, διότι οἱ Ἅγιοι τοὺς ἀπεστράφησαν, ἐπειδὴ ἦσαν εἰδωλολάτραι.

Τότε ἐκεῖνοι τοὺς κατήγγειλαν στὸν

Ἐπαρχο τῆς Ἀπολλωνίας Τριπόντιο, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀπέτυχε νὰ τοὺς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν Ἀγία Πίστι τοῦ Χριστοῦ, προσέταξε νὰ τοὺς ἀποκεφαλίσουν.

Ἔτσι οἱ Ἅγιοι Φήλιξ, Ἑρμείας καὶ Περγρίνος ἔλαβαν τοὺς ἀμαράντους στεφάνους τῆς ἀθλήσεως.

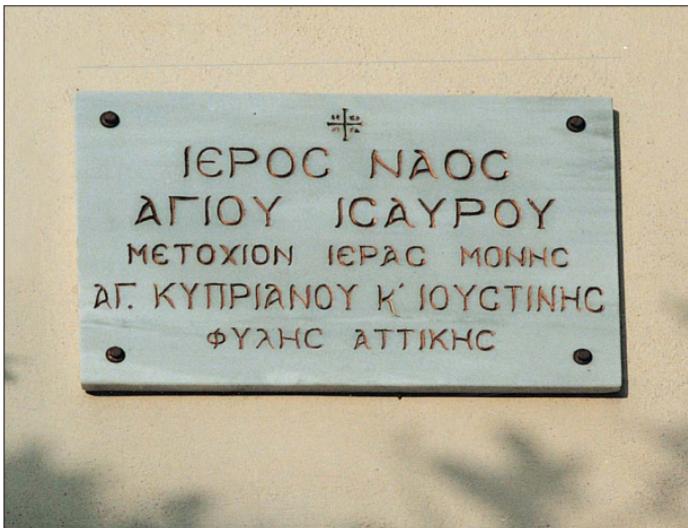
Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἐπαρχος Τριπόντιος συνέλαβε καὶ τοὺς Ἅγίους Ἰσαυρο, Βασίλειο καὶ Ἰννοκέντιο καὶ τοὺς παρέδωσε στὸν γιου τοῦ Ἀπολλώνιο, γιὰ νὰ τοὺς μεταστρέψῃ στὴν λατρεία τῶν εἰδώλων.

Ὁ Ἀπολλώνιος προσεπάθησε μὲ πολυώδυνα βασανιστήρια, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, νὰ τοὺς πείσῃ νὰ ἀρνηθοῦν τὴν Χριστιανικὴ Πίστι, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε· ἀντιθέτως μάλιστα: οἱ Ἅγιοι ἔγιναν περισσότερο πιστοὶ στὸν Κύριο, διότι παραδόξως καὶ θαυμαστῶς διεφυλάχθησαν ἀβλαβεῖς μὲ τὴν βοήθεια τῆς Θείας Χάριτος.

Τοῦτο ἔγινε αἰτία πολλοὶ εἰδωλολάτραι νὰ προσελκυσθοῦν στὴν Ἀγία Πίστι τοῦ Χριστοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως Ἀπολλωνίας, οἱ αὐτάδελφοι Ροῦφος καὶ Ρουφιανὸς οἱ Συγκλητικοί.

Τέλος, ἐπειδὴ οἱ τρεῖς ἐξ Ἀθηνῶν Ἅγιοι παρέμειναν σταθεροὶ στὴν Χριστιανικὴ τους Ὁμολογία, ἐδόθη ἡ ἐντολὴ νὰ ἀποκεφαλίσθωσιν.

Ἔτσι οἱ γενναῖοι ἀθληταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ προσευχήθησαν, ἐπότισαν μὲ τὸ ἅγιο αἷμα τους τὴν γῆ τῆς Ἡπείρου καὶ οἱ εὐλογημένες ψυχές τους ἀνῆλθαν νικηφόρες στὰ οὐράνια σκηνώματα τοῦ Παραδείσου καὶ συγκατηριθμήθησαν στὴν ἔνδοξη χορεία τῶν Μαρτύρων τῆς Ἀγίας Πίστεώς μας.

*«Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰσαύρου.
Μετόχιον Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλῆς Ἀττικῆς»
(Ἐντειχισμένη πλάκα).*

B'.

«Συναξάριον»

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, σωζομένη σὲ ἀρίστη κατάσταση, ἀπὸ τὸν παλαιὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

Β'. «Συναξάριον»

1. Ἐκκλησίας

Κωνσταντινουπόλεως^α

Ο^ς ἅγιος Ἰσαυρος, ὁ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γεγέννηνται ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος ἦλθον ἐν τῇ Ἀπολλωνιατῶν πόλει· κάκει δι' ἀποκαλύψεως θείου ἀγγέλου εἰσῆλθον ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ᾧ κατόκουν Φῆλιξ καὶ Περεγρίνος καὶ Ἑρμείας ὄντες χριστιανοί. Οἱ, εὐσεβείας λόγοις παρὰ τοῦ ἁγίου Ἰσαύρου τρεφόμενοι, τροφὰς αὐτῷ σωματικὰς ἀντεκόμιζον· εἶτα κατ' ὀλίγον ταῖς τοῦ ἁγίου παραινέσεσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πτωχοῖς ἐπιδόντες συνῆσαν αὐτῷ. Οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτῶν, μεταγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια καὶ ἀποστῆσαι τοῦ ἁγίου ἐπιχειρήσαντες καὶ μὴ δυνηθέντες, διέβαλον αὐτοὺς Τριποντίῳ τῷ ἐπάρχῳ· ὅς, συλλαβὼν αὐτοὺς καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθείς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τμηθῆναι ἐκέλευσεν. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀποστέλλονται παρὰ τοῦ ἐπάρχου πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ· παρ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τούτων σωθῆναι πολλοὺς μεταθέντες πρὸς τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστόν, ὧν ἦν Ῥοῦφος καὶ Ῥουφριανὸς οἱ ἀτάδελφοι, συγκλητικοὶ

τῆς πόλεως ὄντες Ἀπολλωνίας, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξάμενοι, κλίναντες τὰς κεφαλὰς παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ.

2. Μνηαίου^β

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μνηός, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

*Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοπητῆς καρδίας τέμνει μέσον.*

Ο^ε Ἅγιος Ἰσαυρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Βασίλειος καὶ Ἰννοκέντιος, ὤρμηνοτο ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος καὶ ἔν τιτι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνουσιν· οὓς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι, οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν.

Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὀμίλιαν ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριποντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὓς καὶ συλλαβῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυναθεῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προστάττει.

Ἰσαυρος δέ, ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται, ὑπὸ οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τούτων ῥυσθῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως Ῥοῦφος καὶ Ῥουφῖνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ΙΣΑΥΡΟΥ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟΥ, ΦΗΛΙΚΟΣ, ΕΡΜΕΙΟΥ καὶ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ.

*Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοπηῆς καρδίας τέμνει μέσον.*

+ Ὁ ἅγιος οὗτος Ἰσαυρος, ὁ τῶν μυστηρίων διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Βασίλειος καὶ Ἰννοκέντιος, κατήγοντο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Νουμεριανοῦ, ἐν ἔτει σπδ' (284), ἀναχωρήσαντες δὲ ἀπὸ τὴν πατρίδα των, ὑπῆγον εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν, (ἴσως τὴν ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ περιεχομένην, ἣτις κοινῶς Πόλλινα ὀνομάζεται) καὶ ἐκεῖ, δι' ἀποκαλύψεως θεοῦ ἀγγέλου ἐμβάντες εἰς ἓν σπήλαιον, εὔρον τὸν Φήλικα καὶ Περεγρίνον καὶ Ἑρμείαν, τοὺς ὄντας χριστιανούς, τοὺς ὁποίους ἐδίδαξεν ὁ ἅγιος Ἰσαυρος νὰ μὴ ἀγαπῶσι τὰ παρόντα

πρόσκαιρα πράγματα. Ὅθεν τρεφόμενοι παρὰ τοῦ ἁγίου πνευματικῶς, ἔτρεφον καὶ αὐτοὶ τοῦτον σωματικῶς, φέροντες αὐτῶ τὰ πρὸς ζωάρκειαν· ἐβεβαίωσαν δὲ μὲ τὰ ἔργα τοὺς λόγους του, ἀποστραφέντες τὴν συνομιλίαν καὶ συναναστροφὴν τῶν συγγενῶν των, διότι ἦσαν Ἕλληνες. Τούτου χάριν διεβλήθησαν παρ' ἐκείνων εἰς τὸν ἔπαρχον τῆς Ἀπολλωνίας, Τριπόντιον ὀνόματι, ὅστις πιάσας αὐτοὺς καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ τοὺς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐπρόσταξε καὶ τοὺς ἀπεκεφάλισαν, καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ ἀοίδιμοι τοὺς στεφάνους τῆς ἀθλήσεως. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰσαυρος ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰννοκέντιον παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐπάρχου, ὀνόματι Ἀπολλωνίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐτιμωρήθησαν μὲ φωτίαν καὶ νερόν, καὶ ἐπειδὴ παραδόξως δὲν ἐβλάβησαν ἀπὸ αὐτά, εἴλκυσαν πολλοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρῶτοι ἦσαν ὁ Ῥοῦφος καὶ ὁ Ῥουφινιανὸς οἱ αὐτάδελφοι, οἵτινες ἦσαν καὶ Συγκλητικοὶ τῆς πόλεως Ἀπολλωνίας. Τελευταῖον δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν καὶ ἀπῆλθον νικηφόροι εἰς τὰ οὐράνια.

-
- α.** **H. Delehay**, *Synaxarium Ecclesiae Constantino-politanae*, 804-805, Bruxellis 1902, παρὰ Α.Η.Γ. XI, σελ. 119, 7 IUL., CANON XI.
- β.** *Μηνναῖον Ἰουνίου*, σελ. 114β, ἔκδ. «ΦΩΣ», Ἀθῆναι 1987.
- γ.** **Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου**, *Συναξαριστῆς...*, τ. Β', σελ. 209α, ἔκδοσις Κ.Χ. Σπανοῦ, ἄ.χ.

Γ΄.

Σύγχρονες μαρτυρίες

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου
στὴν Γαρίτσα Κερκύρας
(Β. ἄποψις).

Γ! Σύγχρονες μαρτυρίες

Τὴν Κυριακὴ 7.9.92 ἡ Κα Μαριάνθη Γραμμένου μᾶς ἔδωσε τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

α) ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΑ δίπλα στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου σ' ἓνα ἡμιὑπόγειο σπίτι. Ἐκεῖ ζοῦσα καὶ στενοχωριόμουν, διότι ἤμουν πολὺ πτωχή.

Ἄρκετὲς φορὲς ἔβλεπα τὸν Ἅγιο Ἰσαυρὸς στὸν ὕπνο μου, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω, καὶ μοῦ ἔλεγε: «*Παιδί μου, μὴν στενοχωριέσαι, ἐγὼ θὰ σὲ προστατεύσω*», καὶ μοῦ ἔδινε ἓνα κομμάτι φωμί.

Τὴν ἄλλη μέρα ποὺ πήγαινα νὰ πάρω τὰ ροῦχα ἀπὸ κάποια κυρία γιὰ νὰ τὰ πλύνω, αὐτὴ μοῦ ἔβαζε μέσα σὲ μία τσάντα φρυγανιὲς καὶ ἓνα κιλὸ φωμί.

Ἐπίσης ἔβλεπα τὸν Ἅγιο νὰ μοῦ δίνει τρόφιμα καὶ τὴν ἐπομένη ἡ κυρία, στὴν ὁποία ἔπλενα, μοῦ ἔβαλε μέσα στὴν τσάντα τρόφιμα.

Πολλὲς φορὲς τὸ σπίτι αὐτὸ πλημμύριζε, ὅταν ἦταν κακοκαιρία. Ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχαν εἰκόνες καὶ στὸ κρεβάτι μου τὸ νερὸ δὲν ἔφτανε. Ἡ προστασία τοῦ Ἁγίου ἦταν φανερή.

β) Ἄλλο βράδυ πάλι ἄκουγα Λειτουργία... Ἄνοιγα τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς, ἐρωτοῦσα τὶς γειτόνισσες: «*Ἀκοῦτε Λειτουργία στὸ ραδιόφωνο;*»· «*ὄχι*», μοῦ ἔλεγαν.

Μετὰ πλησίαζα τὴν πόρτα τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Δεσύλλα (ἀπέναντι ἦταν τὸ παραθυράκι τοῦ Ἱεροῦ)· ἔβλεπα ὅλη τὴν ἐκκλησία φωτισμένη καὶ ἀπὸ ἀγγελικὲς φωνὲς ἀκουγόταν ἡ Λειτουργία ἐπὶ μιάμιση ὥρα...

Αὐτὸ συνέβαινε κάθε δεκαπέντε ἡμέρες, ἐπὶ τρισήμιση χρόνια περίπου...

γ) Ἐνα βράδυ εἶδα τὸν Ἅγιο στὸ διάδρομο καὶ ἔκαιγε χαρτιὰ καὶ μοῦ ἔλεγε: «*Σήκω νὰ ζεσταθῆς*»...

Καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπαντῶ: «*Ἔσεῖς καῖτε χαρτιά, δὲν καῖτε ξύλα γιὰ νὰ ζεσταθῶ*»...

Κι' ἐκεῖνος μοῦ ἀπαντᾷ: «*Καίω τὴν μαρτυρία μου*»...

Τότε κατάλαβα, ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος ἦταν Μάρτυρας, διότι μέχρι τότε δὲν τὸ γνώριζα.

δ) Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν, ὅταν γιὰ πολλὰ χρόνια ἡ ἐκκλησία ἦταν ἐγκαταλελειμμένη.

Ὅταν ἄρχισε πάλι νὰ λειτουργῆται, βλέπω ἓνα χέρι στὸν ὕπνο μου νὰ μὲ τραβᾷ καὶ ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ μοῦ λέει: «*Σήκω νὰ ἔρθῃς στὸ σπίτι μου*»...

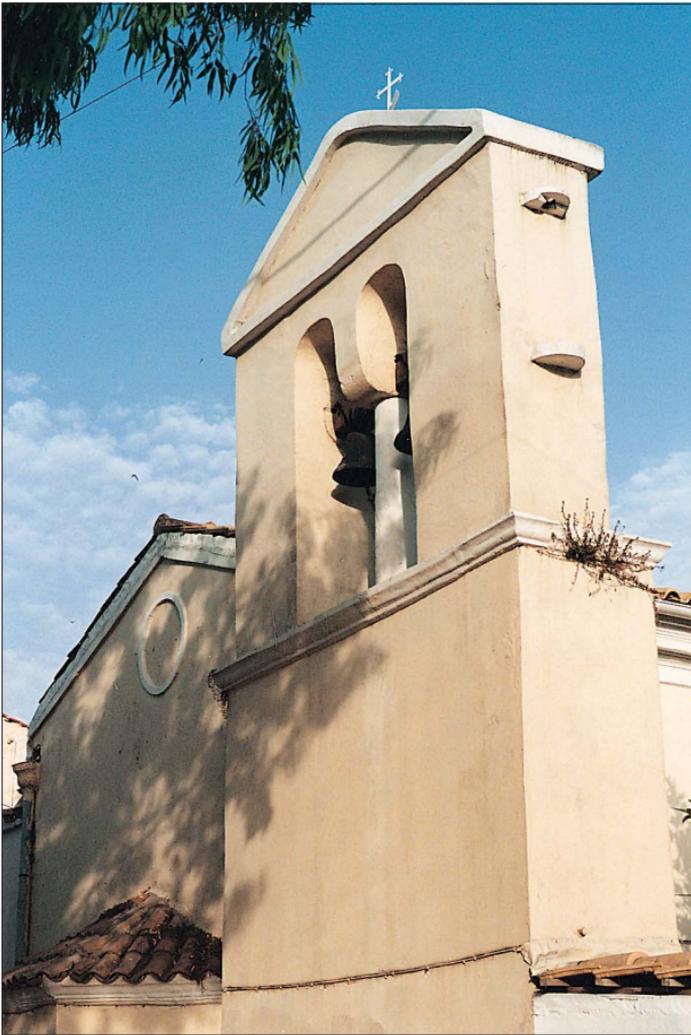
Ἐγὼ ξανακοιμήθηκα, λόγῳ ἀσθενείας μου, καὶ γιὰ δεύτερη φορά ἀκούω τὴν ἴδια φωνή.

Τὴν ἐπομένη ἤρθα στὴν ἐκκλησία (μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας), καὶ γιὰ πρώτη φορὰ εἶδα τὸν Ἅγιο Ἰσαυρο στὴν εἰκόνα του, ὅπως τὸν ἔβλεπα τόσο καιρὸ στὸν ὕπνο μου.

ε) Ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου σὲ ἐκεῖνον τοῦ ἀφιερώνω ἓνα τραγουδάκι.

*Πατέρα Ἅγιε Ἰσαυρε,
προστάτης εἶσαι δικός μου·
πάντα σ' ἔχω στὴ σκέψη μου
καὶ μέσα στὸ μυαλό μου·
στὸν κόσμο εἶμαι ὀρφανὴ
καὶ δὲν ἔχω κανένα·
Πατέρα ἔχω τὸν Θεὸ
καὶ ἀδελφὸ ἐσένα·
νὰ ἔρχεσαι στὸ δρόμο μου,
σκέπη στὴν κεφαλή μου,
θὰ σ' ἔχω, Ἅγιε Ἰσαυρε,
προστάτη στὴ ζωὴ μου.*

Τὸ καμπαναριὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, στὴν ΒΑ γωνία.

Δ'.

**Ἱστορικὰ στοιχεῖα
γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ**

Δ'. Ἱστορικά στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ

1. Ἡ 8η Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Ἰωαννίνων, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2585/29.10. 1993 ἔγγραφό της, μᾶς δίδει τὰ ἐξῆς ἱστορικά στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου στὸν συνοικισμό Γαρίτσα τῆς Κερκύρας:

«Ὁ ναὸς εἶναι μικρῶν διαστάσεων ἑπτανησιακὴ βασιλικὴ μὲ τρίπλευρη ἀψίδα ποὺ ἐξέχει ἀνατορικὰ καὶ χαμηλὸ καμπαναριὸ στὴ ΒΑ γωνία. Ὁ ναὸς ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ στὸν κατάλογο τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ 1693 ποὺ συνέταξε ὁ μεγάλος πρωτοπαπᾶς Αὐλωνίτης. Συνεπῶς, ὁ ναὸς ὑπῆρχε ἤδη πρὶν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰ.»

«Στὸ ναὸ ὑπῆρχε ξύλινο τέμπλο μὲ ξυλόγλυπτα διακοσμητικὰ στοιχεῖα, τὸ ὁποῖο ἀντικαταστάθηκε μὲ ἄλλο νεώτερο.»

«Ἀνάμεσα στὶς εἰκόνες ὑπῆρχε καὶ μιὰ μεγάλη εἰκόνα μὲ θέμα τὸν Ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, ἡ ὁποία ἦταν ἀντίγραφο τῆς μεγάλης εἰκόνας τοῦ 1654, ποὺ βρίσκεται στὸ Μουσεῖο Ἀντιβουνιώτισσας καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἔργο τοῦ ζωγράφου Ἐμ. Τζάνε.»

2. Ἀπὸ τὸν παλαιὸ Ναὸ ἐσώθησαν ἐπίσης τὰ ἑξῆς: α) μία Ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἡ ὁποία διατηρεῖται σὲ ἀρίστη κατάστασι· β) μία Ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ γ) τέσσερα κανδήλια καὶ ἓνα θυμιατό.

Ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπάρχει τάφος μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφή:

«ΤΟΔΕ ΣΗΜΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ \ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ
\ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑ-
ΣΤΗΡΙΩΤΟΥ \ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ. ΕΤΩΝ 26 \
ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΤΗΙ 11 ΝΟΕ 1867 »¹.

3. Τὴν 26.9.1988 ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ ὁ «*χαρακτηρισμὸς (τοῦ) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου στὴ Γαρίτσα Κερκύρας ὡς ἱστορικοῦ διατηρητέου μνημείου*».

Ἡ ἀπόφασις διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«Χαρακτηρίζουμε τὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου, ποὺ βρίσκεται στὴ Γαρίτσα Κερκύρας, ὡς ἱστορικὸ διατηρητέο μνημεῖο. Πρόκειται γιὰ μονόχωρο ὀρθογώνιο κτίσμα σὲ συμφυῆς καμπαναριὸ στὴν ἀν. πλευρά, τυπικὸ δείγμα ἑπτανησιακῶν ναῶν, ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνα καὶ ἀναφέρεται στὸν κατάλογο τῶν ἐκκλησιῶν ποὺ συντάξε τὸ 1693 ὁ μεγάλος πρωτοπαπᾶς Αὐλωνίτης»².

4. Τὸ 1754, ὁ Μέγας Πρωτοπαπᾶς³ τῆς πόλεως καὶ τῆς νήσου Κερκύρας Σπυρίδων Βούλγαρης προέβη στὴν ἀπογραφή ὄλων τῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τοῦ Νησιοῦ, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτοῦ Θαλάσσης Αὐγουστίνου Σαγρέδου.

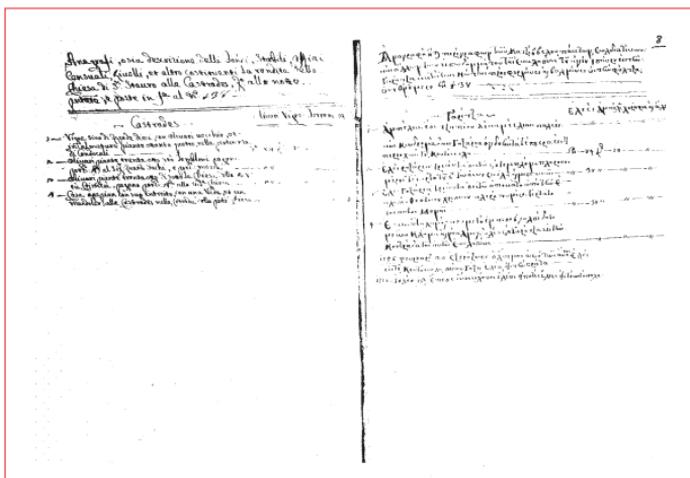
Ἀπὸ τὸ ὑλικὸ τῆς ἀπογραφῆς, τὸ ὁποῖο διατηρήθηκε στὸ Ἱστορικὸ Ἀρχεῖο Κερκύρας, φαίνεται ὅτι ὁ Μέγας Πρωτοπαπᾶς ἐπισκέφθηκε τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου στὴν Γαρίτσα τὴν 13.9.1754.

Παραθέτουμε τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα:

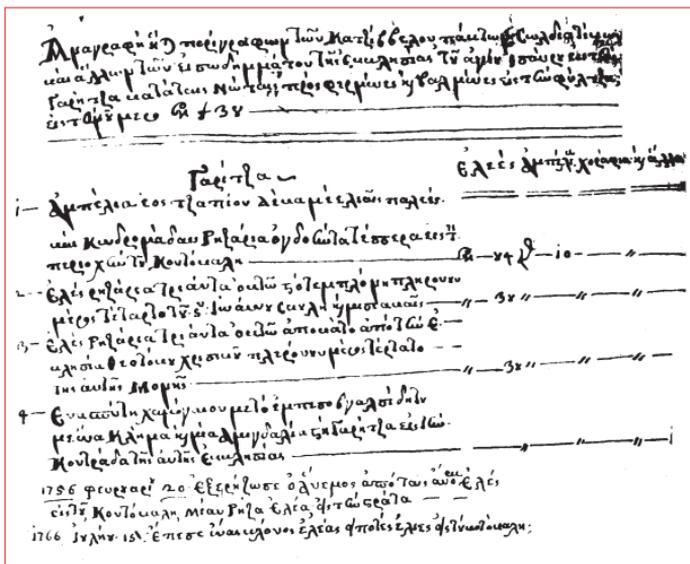
«Γαρίτσα. Τῇ αὐτῇ (ἡμέρα : ἀφνδ΄ Σεπτεμβρίου 17 ε.π.⁴). Ὁμοίως ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν⁵ τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου Ἐφημέριος καὶ γιοῦς⁶ πατρονατάριος παπὰ Πολύμερος Τριβιζᾶς, γυναικείῳ ὀνόματι.⁷ Εὗρεν νὰ ἔχει ταμπερνάκουλον⁸ μὲ ἀρτοφόριον ξύλινον, ἀντιμίνσιον, τὸ ζέος ἀσιμένιο. Ἐμπόλαις⁹ καὶ σφογγιστόμπολαις¹⁰ ἀρκεταῖς. Καντιλιέριδες¹¹ τέσσερης μπρούζινοι, ποτίριον, δισκάριον, ἀστερίσκος καὶ λαβίδα ἀσιμένια, λόγχη ἀτζαλένια. Ἐτερο ποτίριον στάγγινο,¹² σταυρὸς ξύλινος, θυμιατὸ μπρούζινο, δίσκος στάγγινο, καντίλια πέντε μπρούζινα καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα βιβλία. Δύο μούδαις¹³ ἱερὰ μεταξωτὰ μὲ τὰ στιχάρια πάνινα. Ἐχει καὶ τὸ κατασάρκι¹⁴ μὲ τοὺς Εὐαγγελιστὰς καὶ τὴν ἀποκαθίλωσιν εἰς τὸν ἀέρα»¹⁵.

Ἵποσημειώσεις

1. Γιὰ τὴν συνήθεια τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, διότι Κοιμητήρια μὲ τὴν σημερινὴ ἔννοια δὲν ὑπῆρχαν στὴν Κέρκυρα, βλ. **Δ. Χρ. Καπάδοχου**, *Ναοὶ καὶ Μοναστήρια Κερκύρας, Παζῶν καὶ Ὁθωνῶν στὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνα*, σελ. 47, Ἀθῆναι 1994.
2. Βλ. ΦΕΚ. 788/Β/26.10.1988, σελ. 11.
3. Εἶχε θέσιν ἀναπληρωτοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἐξασκοῦσε τὰ δικαιώματα ἐνδὸς ἐπαρχιακοῦ Ἐπισκόπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν χειροτονία, ὑπαγόμενος ἀπ' εὐθείας στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Μέχρι τοῦ 1799, ὅποτε ἀνασυστήθηκε ὁ Μητροπολιτικὸς θρόνος τῆς Κερκύρας (εἶχε καταργηθῆ τὸ 1267), ἐθεωρεῖτο πνευματικὸς καὶ πολιτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Κερκυραίων.
4. «Ἔθος παλαιόν», «ἐορτολόγιον παλαιόν», «ἔτος παλαιόν» (Ἰουλιανόν).
5. Ἡ λέξις «Μονή» στὰ ἔγγραφα ὑποδηλώνει τὸν ἀπλὸ Ναό, ἐνῶ ἡ λέξις «Μοναστήριον» τὴν Μονὴ μὲ τὴν σημερινὴ νομικὴ ἔννοια.
6. Σημαίνει ὅτι ὁ Ναὸς εἶναι δημόσιος (ὑπῆρχαν Ναοὶ ἰδιωτικοί, συναδελφικοί, δημόσιοι, μοναστηριακοὶ κ.ἄ.).
7. Δηλώνει ὅτι ὁ Ναὸς περιῆλθε ὡς προῖκα στὸν νέο κτήτορα.
8. Μικρὸ ντουλάπι, μέσα στὸ ὁποῖο φυλασσόταν τὸ Ἄρτοφόριον μὲ τὸν προηγιασμένο Ἅγιο Ἄρτο.
- 9, 10. Μία σειρὰ ἀπὸ λεπτὰ ὑφάσματα ποῦ καλύπτουν τὰ ἱερὰ σκευῆ ἢ τὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ σφογγίζουν τὸ Ἅγιο Ποτήριον.
11. Πολυκάντηλα, πολυκέρια (πολύφωτα).
12. Ἀπὸ κασσίτερο.
13. Σειρὲς (δύο πλήρεις ἱερατικὲς ἐνδυμασίες).
14. Τὸ ἐσώτατο κάλυμμα τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς.
15. Βλ. **Δ. Χρ. Καπάδοχου**, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 321.

Σελὶς 8 τοῦ «Βιβλείου τῆς Μονῆς»: «Ἐλεές, ἀμπέλια, χωράφια καὶ ἄλλα».

Ἡ τρίπλευρη ἀψίδα ποὺ ἐξέχει ἀνατολικά.

Ε΄.

Ἑμνογραφικὰ

Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα

1. Δημοσιεύουμε τὸ ἐξῆς ὑμνογραφικὸ ὕλικὸ ἀπὸ τὴν ἀτελεῆ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ:

α) Στὸν Ἑσπερινό·

- Προσόμοια τρία (Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν).

(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ'. Εὐρίσκονται καὶ στοὺς Σαββαϊτικὸν καὶ Πατριακὸν Κώδικες, βλ. κατωτέρω § 3).

- Προσόμοια ἕτερα δύο (Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).

(Ἐκ τοῦ Σαββαϊτικοῦ Κώδικος, βλ. κατωτέρω § 3).

- Ἀπολυτίκιον (Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε).

(Ἐκ τοῦ ἔργου **Φωτίου Γ. Οἰκονόμου**, *Ἀγιολόγιον πάντων τῶν ἐν Ἠπείρῳ Ἁγίων*, σελ. 38, Ἀθῆναι 1991).

β) Στὸν Ὁρθρο·

- Κανῶν (Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας, Ἀκροστιχὶς «*Ἰσαυρε Μάρτυς εὐμενῆς φάνηθί μοι*», στὰ Θεοτοκία «*Γρηγορίου*», «*ἐλλείποντος τοῦ πρώτου Ρ, διὰ τῶν Ἰδῶν τὸ ὀκτάρημον*»).

(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ').

- Κάθισμα μεσώδιον ἀπὸ γ' Ὁδῆς (Ἦχος γ'. Θείας πίστεως).
(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ).
2. Ἐπίσης δημοσιεύουμε καὶ ἕτερον Κανόνα τῶν Ἀγίων (Ἦχος πλ.δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, Ἀκροστιχὶς Θεοτοκίων «*Γεωργίου*»).
 - *Analecta Hymnica Graeca*, XI, σελ. 120-126, 7 Iul., Canon XI, Roma 1978.
 3. Ἐχει ἐπισημανθῆ σὲ δύο Κώδικες (Hierosol. Sab. 70, ff. 76^v-78^v. καὶ Patm. 806A, in die 20 iunii) καὶ τρίτος Κανὼν (Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, Ἀκροστιχὶς «*Τὴν ἐξ ἀφωτον μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ*»), τὸν ὁποῖον ἐκδίδουμε γιὰ πρώτη φορά, μὲ βάσι κυρίως τὸν Σαββαϊτικὸν Κώδ. 70.
 - Βλ. **Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως**, *Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη*, τ. Β', σελ. 118 καὶ 124, ἔκδ. 1963· **Εὐτυχίου Ἰ. Τωμαδάκη**, *Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος*, σελ. 170, ἐν Ἀθήναις 1971· **Ἐλένης Παπαλιοπούλου-Φωτοπούλου**, *Ταμείον Ἀνεκδότων Βυζαντινῶν Ἀσματικῶν Κανόνων*, σελ. 220, Ἀθῆναι 1996.
 4. Ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῶν τριῶν Κανόνων («*Γρηγορίου*», «*Γεωργίου*» καὶ «*Ἰωσήφ*») θέτει μίαν ἀξιοσημείωτη προβληματολο-

γία, τῆς ὁποίας ἀναφέρουμε πρὸς τὸ παρὸν μόνο τὰ τελικὰ συμπεράσματα:

α. Ὑπάρχουν δύο ὁμάδες Ἀγίων Μαρτύρων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ μὲν πρώτη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἅγιο Ἰσαυρο ἐξ Ἀθηνῶν, ἐμαρτύρησε στὴν Ἀπολλωνία τὴν πρὸς Ἐπίδαμον/Δυρράχιον, ἡ δὲ δεύτερη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἅγιο Περεγρίνο ἐξ Ἰταλίας, ἐμαρτύρησε στὴν Ἐπίδαμο/Δυρράχιο.

β. Παλαιότερα οἱ δύο αὐτὲς μαρτυρικὲς ὁμάδες ἐώρταζαν τὴν αὐτὴν ἡμέρα, δηλαδὴ τὴν 7ην Ἰουλίου, ἐνῶ σήμερα ἡ μὲν πρώτη (τῆς Ἀπολλωνίας) ἐορτάζει τὴν 17ην Ἰουνίου, ἡ δὲ δεύτερη (τοῦ Δυρραχίου) ἐορτάζει τὴν 7ην Ἰουλίου.

γ. • **Ὁ Κανὼν τοῦ «Γρηγορίου»** (Μηναίου), ἐνῶ ἀναφέρεται στὸν Ἅγιο Ἰσαυρο, τοῦ ἀποδίδει στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν σαφῶς καὶ μόνο τοὺς Μάρτυρας τοῦ Δυρραχίου (Ἰ. Λεῖψανα, ἰάσεις, τάφος, πατρίς, ναός).

• **Ὁ Κανὼν τοῦ «Γεωργίου»** (Α.Η.Γ.) ἐνώνει τὶς δύο αὐτὲς μαρτυρικὲς ὁμάδες, διακρίνων ὁμως αὐτὲς ταυτοχρόνως, μέσῳ τῆς ἀναφορᾶς στοὺς ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης: Ἰσαυρος (Ἀπολλωνίας), Περεγρίνος (Δυρραχίου).

• **Ὁ Κανὼν τοῦ «Ἰωσήφ»** (Σαββαϊτικὸ-Πατμιακὸ χργφ.) ἀναφέρεται σαφῶς στὴν ὁμάδα μόνο τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου.

δ. Ἡ λεπτομερὴς παρουσίασις τῶν ἐρωτημάτων, τὰ ὅποια ἐγείρουν οἱ τρεῖς αὐτοὶ Κανόνες, ὡς καὶ ἡ ταπεινὴ μας ἀπάντησις ἐπὶ τούτων, δὲν ἐμπίπτει στὰ ἄμεσα ἐνδιαφέροντα τῆς παρούσης ἐργασίας.

+

Εὐχαριστίες

- α)** Γιὰ τὴν πολύτιμη συμβολὴ τους στὴν προμήθεια σὲ μικροφίλμ τοῦ τρίτου Κανόνος (βλ. ἀνωτέρω, § 3), θερμὲς εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τὸν Βιβλιοθηκάριο καὶ ὑπεύθυνο τοῦ Ἀρχείου τοῦ Πατριαχείου Ἱεροσολύμων (νῦν) σεβασμ. ἐπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, τὴν παλαίφατη Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν σεβασμίᾳ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν Πάτμο.
- β)** Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε θερμότατα τοὺς Φιλολόγους καὶ Φιλομούσους κ.κ. Δ.Ἰ.Μ. καὶ Δ.Γ.Μ. γιὰ τὴν ἐν γένει πολύτιμη βοήθειά τους στὴν παροῦσα ἔκδοσι.

Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἦχος δ΄

Ἦ Εδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηνήσασθε Χριστόν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς οὐρανοῦ λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ισαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στερρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φήλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περγρίνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θεῖαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαρίζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.**Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.**

Ως λυχνία ἐξάφωτος, θρυαλλίδι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου μάρτυρες μεγάλωνυμοι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, σαφῶς καταυγάζετε, καὶ τὸ σκότος τὸ βαθύ, δυσσεβείας ἐλαύνετε, καὶ διώκετε, τῶν παθῶν τὸ ζοφῶδες, διὰ τοῦτο, τὴν φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, περιφανῶς ἐορτάζομεν.

Σὺν Ἰσαύρῳ Βασίλειον, Περεγρῖνον καὶ Φήλικα, καὶ Ἑρμείαν ἄσμασι μεγαλύνωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰννοκέντιον, ὁσίως δοξάσωμεν· καὶ θηροὶ γὰρ καὶ πυρί, ἀνδρικῶς παρετάξαντο, καὶ μακάριον, ἀπνέγκαντο τέλος· διὰ ξίφους, κεφαλὰς ἀποτμηθέντες, χοροῖς μαρτύρων συνήφθησαν.

Ἀπολυτίκιον.**Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

Εξάριθμον φάλαγγα, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ἄσμασιν, ἐν φιλεόρτοις πιστοί, τὸν πάνσοφον Ἰσαυρον, ἔνδοξόν τε Ἑρμείαν, καὶ Βασίλειον θεῖον, Ἰννοκέντιον Φήλικα, καὶ σεπτὸν Περεγρῖνον· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανών, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·
«Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς φάνηθί μοι».

Ἐν δὲ τοῖς Θεοδοκίαις
«Γρηγορίου»,
ἐλλείποντος τοῦ πρώτου Β,
διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάριθμον.

Ἦχος πλ.δ'
Ὠδὴ α': Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ιλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ
Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας
μάκαρ ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς
ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει
κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἰσαυρε
θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγ-
κης καὶ λύτρωσαι.

Αῥθλίσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστα-
κτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῆ·
γενοῦ δὲ καὶ σκέπη καὶ προστάτης, τῶν
προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἰσαυρε.

Θεοδοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ
Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν
ιατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θερά-
πευσον τραύματα.

Ἦδη γ'· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σφῶζων ἡμᾶς πάσης ἐπιρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρωστήματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ηνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς νυδόκησε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρραχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται στερρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθεύλετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἠσχύνετε, νίκης ἔπαθλα, παιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι· δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομῆτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους υπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου

ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁδὴ δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθει κατενήμεναι· ἔγειρόν με κατακείμενον, ἐν βυθῷ θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου· μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Εν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σὲ τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπης με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γνηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν ἱκέτην σου.

Ὁδὴ ε' Ἴνα τί με ἀπόσω.

Υἴδς ὥφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομῆνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός· διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπόσω με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον· ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἁγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τόπῳ καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἅγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτιρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ς! Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασέ σε ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεός· ὃν δυσώπει, ἁγιασμὸν τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλὰ σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι ἅγιε Ἰσαυρε· Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοός, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπόν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

ᾠδὴ ζ΄ Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περειγρίνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὤφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περειγρίνε Ἰσαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὴ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ἦδὴ ν! Ἑπταπλασίως κάμινον.

Η γλαϊσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ· ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμηῆσαι σωτηρίῳ, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Η ανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἠδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρῆνων ἄξιον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπιβλεφον· δεῖξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν· βροτῶν ιδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σῶζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖους δούλους.

Ιερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερούργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

Ὡδὴ θ': Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεῖς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κἄμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θεῖος καὶ σεβάσιμός σου ναός, τὸ πολύτιμον ἅγιον σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὃ προσφυγῶν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ιδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμών, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κἄμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ· τῶν ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι· τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἰκετηρῖαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Κανὼν δεύτερος

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς

ἐν τοῖς Θεοτοκίαις· «Γεωργίου».

Ἦχος πλ.δ'.

Ῥδὴ α'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Ονοουμένοις φωστῆρσιν, τοῖς ἀγίοις μάρτυσιν, τὴν ἐκκλησίαν, Κύριε, καταλάμπων, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν.

Διακονῶν μυστηρίοις ἀπορρήτοις, Ἰσαυρε, σεαυτὸν προσενήνοχας προσφορὰν εὐπρόσδεκτον δι' αἵματος Χριστοῦ τῷ Θεῷ.

Ξένην ὁδὸν Περεγρῖνος φερωνύμως ἤθλησε μετὰ τῶν συναθλούντων αὐτῷ καὶ δι' ἀθλήσεως πρὸς οὐρανὸν κατέπαυσεν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης θείας τυχόντες Θεοῦ ἐπιγνώσεως, δι' αὐτοῦ, Θεόθυμπε, ἀθεΐας κλύδωνα αἰσίως ἐξεκλίναμεν.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τῷ φέγγει οἱ ἅγιοι ἐλλαμπόμενοι τῆς Χριστοῦ ἐπιγνώσεως, τὸ σκότος ἐφύγετε τῆς εἰδωλομανίας· διὸ καὶ ἐδείχθητε φωστῆρες ἐν τοῖς πέρασιν.

Τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου τοὺς συμμάρτυρας καταρδεύων, αἰίδιμε, εἰς ὕψος

ἀνέδωκας εὐσεβείας, Ἰσαυρε, Χριστῷ τελειότητα ἀθλήσεως προσάγοντας.

Θεοτοκίον.

Εἰς ὕψος τῆς γνώσεως τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ ἀναβάντες τῷ τόκῳ σου, χαμαίζηλον, Ἄχραντε, κατελίπομεν πλάνην, καὶ σὲ Θεομήτορα ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

**ᾠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου,
Λόγε, ὁ προφήτης.**

Εν βάθει νοητῷ τῆς γνώσεως τοῦ κτίστου ἐγκύψας, τῶν αὐτοῦ ἐδείχθης μυστηρίων μύστης καὶ κῆρυξ, αἰίδιμε, κατ' ἀξίαν διακονῶν τούτοις ἐν πνεύματι.

Στῦλοι ἀρραγεῖς τῆς πίστεως τοῦ κτίστου ὄντες, Ἀθληταί, ἀσάλευτοι, ἀθέων ταῖς τρικυμίαις ἐμείνατε, ἀνυμνοῦντες Χριστὸν τὸν μόνον στερεοῦντα ἡμᾶς.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων, Λόγε, ἀθλοφόρων μετόχους καὶ ἡμᾶς τῆς τούτων, ὡς οἰκτίρμων, δόξης καὶ χάριτος ποίησον ἀνυμνοῦντας τὴν ὑπὲρ ἔννοιάν σου σάρκωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης νοητὴ ἀνθρώποις, Θεοτόκε, κλίμαξ ἀπὸ γῆς ἐπαίρουσα πρὸς ὕψος τῶν οὐρανῶν τοὺς δοξάζοντάς σε κυρίως μόνην Ἀγνὴν καὶ Θεομήτορα.

Ἦδὴ εἴ! Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ο ἐν νυκτὶ τῆς πλάνης ὑπερφαεῖς ἀναδείξας, Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς ἀγίους μάρτυρας φώτισον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν.

Ο ποταμοὺς θαυμάτων τοὺς ἀθλοφόρους σου δείξας, Χριστὲ ὁ Θεός, ἄρδευσον ἰάμασιν ὡς νάμασιν ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν.

Ο κραταιὰ ὀπλίσας τοὺς ἀθλοφόρους, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νοπτῶν κατάβαλε ἐχθρῶν καὶ ὀρωμένων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν σὴν, Παρθένε, πανσθενεστάτην ἐν πίστει ζωννύμενοι, πολεμίων φάλαγγας τροπούμεθα αἰνοῦντες τὸν τόκον σου.

Ἦδὴ ς! Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Στολὴν τὴν ἱερὰν ἀθλητικοῖς κοσμήσαντες αἵμασιν, ἀήττητοι μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ τοῖς μυστηρίοις ὑπουργήσατε.

Τὸν γνόφον διαβὰς τὸν αἰσθητόν, ἀῦλω ὠμίλησας φωτί, μάρτυς Ἰσαυρε, καὶ ἀκτίσι κατελλάμφθης ταῖς τῆς χάριτος.

Βασάνων τρικυμίας, ἀθληταί, ὁσίως ἐκκλίναντες, εἰς θείους ὠρμίσθητε καταπαύσεως λιμένας αἰδίου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην ἐν πελάγει πειρασμῶν ἔχοντές σε,
Δέσποινα, αἰσίως εἰς εὐδιον καταπαύομεν
λιμένα εὐθυμίας αἰεί.

Ὦδὴ ζ΄ Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ταῖς ἀστραπαῖς, ἀθλοφόροι, τῶν λόγων τὰς
τῶν ἐχθρῶν ἠμαυρώσατε κόρας,
φωστῆρες θεῖοι διδὸ ἀνθρώποις ἀνεδείχθητε
πιστοῖς ὕμνολογοῦσι Χριστόν.

Στύλος πυρός, Ἰσαυρε, τοῖς συνάθλοις
ἀναδειχθεῖς, σὺν Περεγρίνῳ τούτους εἰς
φῶς τὸ θεῖον τοῦ μαρτυρίου ὠδηγήσατε
ὕμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Τῆ νοτιῇ βακτηρία τῶν λόγων τοὺς ἀπειθεῖς
ἀπεσόβησας θῆρας ἐκ τῶν συνάθλων, καὶ
ἀλωβήτους διειτήρησας τούτους Κυρίῳ, Ἰσαυρε.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν τοῦ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, δόξαν Υἱοῦ
τοὺς πιστῶς σε ὕμνοῦντας καὶ ἀπολαῦσαι
ταύτης δυσώπει· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ δόξα τῶν
ὕμνούντων σε.

Ὦδὴ η΄ Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τῶν παρόντων τῆς σχέσεως ῥαγέντες,
ἀθλοφόροι, συνήφθητε ταῖς ἄνω διὰ
στερραῖς ἀθλήσεως κραυγάζοντες· «Κύριον
ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυפוῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας».

Τῆς γλυκείας ἀγάπης γεγευμένοι τοῦ Δεσπότη, τὰ πικρά, ἀθλοφόροι, τῆς ἀθεΐας νάμασιν ἐφύγετε, Κύριον ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἴφθαρεῖσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων νεουργήσας διὰ σοῦ, Θεοτόκε, ἡμᾶς ἀεὶ καινίζει ταῖς πρεσβείαις σου, τοῦτον ἀνυμνοῦντας καὶ δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ': Μεγαλύνομέν σε.

Μυστικοῦ κρατῆρος τοῦ Κυρίου ὡς γευσάμενος, Ἰσαυρε, τὸ τούτου ποτήριον τοῦ πάθους ἐξέπιες.

Νοπτὸν πρὸς ὕψος τὸ τῆς γνώσεως Χριστοῦ ἀναβάντες, σοφοί, τὴν ὄντως χαμαίζηλον πλάνην κατελίπατε.

Ταῖς πρεσβείαις, Λόγε, τῶν ἀγίων ἀθλοφόρων καταύγασον καὶ ἡμᾶς δοξάζοντας φῶς σε τὸ ἀπρόσιτον.

Θεοτοκίον.

Υπερβλύζει ἀεὶ ὁ κρατῆρ τῶν σῶν θαυμάτων, Πανάχραντε, καὶ ἀρδεύει ἅπαντας τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Κανὼν τρίτος

Οὓ ἢ Ἀκροστιχίς·
«Τὴν ἐξάφωτον μαρτύρων
σέβω χάριν. Ἰωσήφ».
Ἦχος δ'.

Ἦδὴ α': Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, τῆς τρισαρίθμου Θεότητος, ἐξάριθμοι μάρτυρες καταυγάζομενοι, τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ θεῖαν ὑμῶν μνήμην, τοὺς πανηγυρίζοντας πίστει φωτίσατε.

Ηῆθήσατε μάρτυρες, ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς Χάριτος, ὡς ῥόδα καὶ ἅπαντας εὐωδιάζετε, ὁσμαῖς γνώσεως, ἐνθέου τὸ δυσῶδες, τῆς πλάνης διώκοντες θεομακάριστοι.

Νομίμως ἀθλήσαντες, πάντας ἀνόμους ἐτρέψατε, ὡς ἔννομοι μάρτυρες τοῦ Παντοκράτορος, Φῆλιξ ἔνδοξε, Ἑρμεία, Περεργίνε, Ἰσαυρε, Βασίλειε καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ε'κ Σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, Πανάμωμε Δέσποινα, Ἦ συνεχέλαμψεν, ἢ ἐξάριθμος, μαρτύρων φωταυγεία, τὰ νέφη διώκουσα τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ': Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἐένως εἰς οἰκεῖα τὸν ἐλθόντα, μιμούμενοι
ξένην ἀθληταί, ἐνεγκαμένην εἴλεσθε,
τὴν πλάνην ἀποφεύγοντες, καὶ διὰ πόνον
σώματος, τῷ Λυτρωτῇ οἰκειούμενοι.

Α᾽ντρον πρὸς βραχὺ ὑμᾶς συγκρύπτει,
Χριστὸς φανεροῖ δὲ ἐμφανῶς, αὐτὸν
ἀνακηρύττοντας, εἰς φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν,
τῶν καθορώντων Ἅγιοι, ὑμῶν τὰ θεῖα παλαί-
σματα.

Φῶς ἀναλαβὼν ἱερωσύνης, ὁ μέγιστος
Ἰσαυρος φωτί, τῷ ταύτης προσελάβετο,
φῶς μαρτυρίου ἄσβεστον, ταῖς τῶν θαυμάτων
λάμπεσι, πάντας φωτίζων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐν κάλλει ἀσυγκρίτῳ, ἐκ Σοῦ τῆς
ώραίας καὶ καλῆς, ἐν γυναιξὶ σεσάρ-
κωται, ὁ Ποιητὴς πανάμωμε, οὗ τῇ στοργῇ οἱ
μάρτυρες, καλῶς ἀθλοῦντες ἐστέφησαν.

ᾠδὴ δ': Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τὴν ἀπαρασάλευτον παραλαβεῖν, ὄντως
βασιλείαν ποθήσαντες, τοῦ παρανόμου
βασιλέως τοὺς θεσμούς, καταπατῆσαι εἴλεσθε,
μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλώνυμοι.

Ο᾽λβιοι γενόμενοι ταῖς θεϊκαῖς χάρισιν,
ἐλίπετε πρόσκαιρον ὄλβον, σπουδαίως
καὶ πλουτοῦντες ἐμφανῶς, τὴν μαρτύρων
εὐκλειαν, θαύμασι τὸν κόσμον πλουτίζετε.

Νύκτα παροδεύσαντες εἰδωλικήν, Ἰσαυρος Ἑρμείας Βασίλειος, καὶ Περειγρίνος Ἰννοκέντιος ὁμοῦ, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, φῶς πρὸς νοπτὸν μετνέχθησαν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν παρθενεύουσαν καθυποδύς, Λόγος τὰ σύμπαντα νεύματι, δημιουργήσας ἐσαρκώθη, καὶ χορὸν μαρτυρικὸν λαμπόμενον, τούτου φρουκτωρίαις προσήκατο.

ᾠδὴ ε΄ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αγίων λαμπρότησιν, οἰκεῖν κατηξιώθητε, σώματα λαμπάσι φλογισθέντες, Ἰσαυρε μάκαρ καὶ Ἰννοκέντιε, ἅμα Βασιλείῳ τῷ κλεινῷ, οὓς ὡς μεγαλόφρονας νῦν γεραίρομεν μάρτυρας.

Ρομφαίαν διήλθετε, τὴν στρεφομένην ἅγιοι, κατευλαβηθεῖσαν ὑμῶν πάθος, σωτηριῶδες ὅπερ ὑπέστητε, ὑπὲρ τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς· ὅθεν μακαρίζομεν τὴν ὑμῶν γενναιότητα.

Τίμιοι πανεύφημοι, ὡς λίθοι κυλιόμενοι, πᾶσαν κατεστρέψατε τοῦ πλάνου, οἰκοδομίαν καὶ ἀναστήσαντες, οἴκους ἑαυτοὺς περικαλλεῖς, Πνεύματος ἐν χάριτι διὰ τοῦτο δοξάζεσθε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσποινα, τῶν ποιημάτων ἄχραντε, ὡς τὸν ποιητὴν τούτων τεκοῦ-

σα, ἐπικρατείας παθῶν με λύτρωσαι, τὸν ἀμαυρωθέντα τῇ ψυχῇ, δειναῖς παραβάσεσι καὶ δεινῶς ἀπολλύμενον.

ᾠδὴ 5: Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ροαῖς αἱμάτων ἐπνίξατε, ἀσάρκους δυσμενεῖς θεῖα χάριτι, καὶ στολισάμενοι, θεῖαν πορφύραν μετέβητε, πρὸς νοπτὰς ἐπαύλεις ὡς μεγαλώνυμοι.

Ως ναῦν τὴν πίστιν εὐράμενοι, Θεοῦ τῇ κυβερνήσει διέπλευσαν, πλάνης τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς λιμένας κατήχθησαν, τοὺς νοπτοὺς οἱ θεῖοι χαίροντες μάρτυρες.

Ναοὶ Τριάδος γενόμενοι, ναδὸν ὑμῶν ἐν ᾧ κατετέθητε, πηγὴν ἐργάζεσθε, θείων ἰάσεων πλύνοντες, πολυειδεῖς κπλίδας παθῶν μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἔχω βοήθειαν, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι ἐκάστοτε, ἅγια Δέσποινα, ἐχθροῦ παγίδων με λύτρωσαι, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων ἵνα δοξάζω σε.

ᾠδὴ 6: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ενεβλήθητε θηροῖν εἰς βρῶσιν ἅγιοι, θεῖα δὲ χάριτι, ἄτρωτοι καὶ ἀσινεῖς, ἐμείνατε φάλλοντες ἐν ὁμοσίᾳ Θεῶ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Βασανίζετε πληθὺν δαιμόνων ἄγιοι, ὡς ὑπομείναντες, βασάνους διὰ Χριστόν, καὶ πάθει πάντοτε τοὺς θαλαττεύοντας, διασώζετε, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως μακάριοι ἀμώμως ἐπορεύθητε, τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, λαμπάσι δὲ τὰς πλευράς, εὐτόνως πυρούμενοι ἄφλεκτοι ὤφθητε, Ἰννοκέντιε, Ἰσαυρε καὶ Βασίλειε ἱεροὶ Χριστοῦ ὀπλίται.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τὴν χαρὰν ἀποκύψασα, Χριστὸν πανάμωμε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς, μαρτύρων κραταίωμα καὶ περιτείχισμα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς δεσμῶν ἐλύθημεν τῆς ἀρχαίας καταδίκης.

Ὁδὴ ν'. Παίδας εὐαγεῖς.

Ανένδοτον δρόμον ἠνυκότες, σεπτῆς μαρτυρίας θείῳ Πνεύματι, πάσας τοῦ ἀλάστορος, ὄντως ἐστομώσατε, ὁδοὺς καὶ τρίβους ἔνδοξοι, καὶ πρὸς εὐρύχωρον ἐφθάσατε, γηθόμενοι τόπον, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὑμῶν τρωθεῖς ῥομφαία, εἰς τέλος ὁ τύραννος ἀπώλετο, ὅθεν ἀπεφῆνατο, ξίφεσι μακάριοι, θανατωθῆναι ἅπαντας, ὑμᾶς τοὺς κραυγάζοντας, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ

ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιᾶσεων βλύζετε πελάγη, ἐκβλύσεις ἀρρωσθημάτων ἀποπαύοντες, Ἰσαυρε πολυαθλε, Φῆλιξ μεγαλώνυμε, Βασίλειε πανεύφημε καὶ Ἰννοκέντιε, Ἑρμεία καὶ σοφὲ Περεγρίνε, μέγιστοι λαμπτήρες τῆς δύσεως ἀπάσης.

Θεοτοκίον.

Νοῖ καὶ ψυχῇ Σε καὶ καρδίᾳ, ἀγνὴν Θεοτόκον καταγγέλομεν, ἄχραντε πανύμνητε, σθένος καὶ κραταίωμα, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τῶν μελωδούντων θερμῶς, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ': Ἄπας γηγενής.

Ιᾶσιν Χριστοῦ, κατακολουθήσαντες τοῦ πρωτομάρτυρος, μάρτυρες ἐσπίσατε ὑμῶν τὸ αἷμα, ὑπὲρ αὐτοῦ εὐκλεῶς, καὶ πρὸς ζωὴν μετέστητε θανατωθέντες δεινῶς· ὅθεν χάριν, ζῶσαν ἀναβλύζετε, τὰ νεκροῦντα ἡμᾶς πάθη παύοντες.

Ωφθητε πυρσοί, πελάγει τῶν θλίψεων τοὺς θαλαττεύοντας, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον στεφανηφόροι, προσεκκαλούμενοι, καὶ πειρασμῶν ἐξαίροντες καὶ περιστάσεων, καὶ σωτῆρες χάριτι δεικνύμενοι, τῶν πιστῶν ἀθληταὶ παρμακάριστοι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ μακαρίσωμεν, Ἰσαυρον τὸν ἔνδοξον Ἑρμείαν, ἅμα καὶ Ἰννοκέντιον, σὺν Περεγρίνῳ Φήλικά τε καὶ Βασίλειον, τοὺς λαμπτήρας τοὺς καταφωτίζοντας, τὰ τῆς γῆς ἀενάως πληρώματα.

Ηὔγασε Χριστός, ἡμέραν σωτήριον ὑμῖν πανεύφημοι, νύκτα παριππεύσασι τῆς ἀθεΐας, νοδὸς στερρότητι· ὅθεν ὕμνοις τὴν πάμφωτον μνήμην γεραίρομεν, φρυκτωρίαις πάντοτε λαμπόμενοι, εὐπροσδέκτων ὑμῶν παρακλήσεων.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχὴν μου τυφλώττουςαν ταῖς παραβάσεσιν· ἔγειρόν με κείμενον τῆς ῥαθυμίας, κλίνῃ καὶ στένοντα· τῶν μενουσῶν με λύτρωσαι ἐκεῖ κολάσεων· τὴν ζωὴν μου δέομαι κυβέρνησον, μετανοίας μοι τρόπους δεικνύουσα.

ς!

Φωτογραφίες,
"Εγγραφα,
Χάρτες

Τὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριον τοῦ Ναοῦ.

Ἐνα θυμιατὸ καὶ τέσσερα κανδήλια,
σωζόμενα ἀπὸ τὸν παλαιὸ Ναό.

Στὴν παραστάδα τῆς θύρας τοῦ Ναοῦ
διακρίνονται γραμμένα: «• G • 1639 • R •».

Ὁ τάφος ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
καὶ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Πανήγυρις του Ίερού Ναού.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1988

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
788

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Καθορισμός ανώτατου όρου εγγυητικών επιστολών, που θα εκδίδει η Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδας	1
Αίτηση του ανώτατου όρου έκδοσης εγγυητικών επιστολών από την ABN BANK N.V.	2
Αίτηση του ανώτατου όρου έκδοσης εγγυητικών επιστολών από την Ελληνογαλλική Τράπεζα «Αιθέριος Ήμερος» και Ναυπλίας Α.Ε.	3
Τροποποίηση της 2401/74/18.1.1988 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας	4
Καθορισμός προιταγμένων στο Ταμείο Πρόνοιας Διακρίτων Πειραιώς	5
Κοπή της άδειας άσκησης επαγγέλματος Κοινωνικού Λειτουργού στη Βασιλική Καθολική του Σάββα	6
Κοπή της άδειας άσκησης επαγγέλματος Κοινωνικού Λειτουργού στη Ζωϊκή Ανακρίση του Ιωάννη	7
Ανάθεση έργου με μίσθωση από την Α.Ε.Σ. Θεο/νίκη	8
Άδεια παροχής υπηρεσιών στον Πέτρο Παπαγεωργίου	9
Κοπή της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας Μουσικής Σχολής στη Θεσσαρία Αργυροπούλου	10
Κερατίνημας Ι. Ναού Αγίου Ισαύρου στη Γαρίτσα Κερακίρας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου. (1)	
Κατάργηση της υπ' αριθμ. 26/1978 Α.Δ. της τάξης Δ.Χ. Γυθίου «Περί μέτρησης τριγωνίας κλίμακας, τοπομετρίας, δημοσίας υγείας και λειτουργίας δημοσίων κέντρων εντός χώρων χειροποίητης ζώνης λιμένος Γυθίου»	12
Διατήρηση κριβότων τυπικών προϊόντων σε ορισμένους κλάδους του Λατομικού και Εθνολογικού Μουσείου Μικελίνης	13
Σίωση βουλιακής διακείμενης αρδευτικής νερού για την άρδευση κτήματος Θεοκτίστης Ιωάννη Μαρ. Τσίρα	14
Προσαρμογή του Οργανισμού Εσωτερικής Τεχνικής της Κονιότητας Πετρακίου Ν. Θεσσαλονίκης στις διατάξεις του Ν. 1586/86	15
Τροποποίηση και προσαρμογή του Ο.Ε.Υ. Κοιν. Κορώνης Ν. Μεσσηνίας	16
Ανεπίγρευα εκούσιου αναβασιμίου στο στρ/μα Προβόλου στο Ν. Τρικάλων	17
Τροποποίηση και προσαρμογή ΟΕΥ Κονιότητας Διονυσίου Ν. Χαλκιδικής	18
Τροποποίηση διατάξεων του Τηλεφωνικού Κανονισμού ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΘΑΛΗΠΙΚΟΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.	19

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ33/34813/909

Χαρακτηρισμός Ι. Ναού Αγίου Ισαύρου στη Γαρίτσα Κερακίρας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου. (1)

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υ.Α. με αριθμ. ΟΕ/Φ09/32530/ 8.8.86 (ΦΕΚ 548/Β/

12.8.86) για «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γενικό Γραμματέα, στον Εισακό Γραμματέα - Διοικητικό Τομέα Πολιτισμικής Κληρονομιάς και στους Προϊσταμένους Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.
2) Τις διατάξεις του άρθρου 52 του Κ.Ν. 5351/1932 «Περί Αρχαιοτήτων»
3) Τι Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Ηλείας όσον διατυπώθηκε στην αριθμ. 4/7.6.88 Σύνοδρα του, αποφασίζουσι:

Χαρακτηρίζουμε το Ναό του Αγίου Ισαύρου που βρίσκεται στη Γαρίτσα Κερακίρας ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Πρόκειται για μονόχωλο ορθόγωνο κτίσμα με σιμαρές κεραιμοφόρα στην πιο κλειστή, τοπικό δείγμα ετενοναρικών ναών, που χρονολογείται στα τέλη του 17ου αιώνα και αναστήριξε στον κατάλογο των εκκλησιών που ανήκουν το 1693 ο μεγάλος πρωτοππάξ Αιολάκης.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 26 Σεπτεμβρίου 1988

Με εντολή Υπουργού
Ο Εθνικός Γραμματέας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ

Τὸ φύλλον τῆς «*Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως*», στὸ ὁποῖο δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ γιὰ τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου ὡς «*ιστορικοῦ διατηρητέου μνημείου*».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
8η ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΥΖ/ΩΝ ΑΡΧ/ΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Βυζαντινό Μουσείο
Ταχ. κώδικας: 452 21 — Κάστρο
Πληροφορίες: Β. Παπαδοπούλου
Τηλέφωνο : 0651 - 25989

Ιωάννινα, 29. 10. 1993

Αριθ. Πρωτ. 2585

ΠΡΟΣ: Εγκλ. Συμβούλιο Ι.Ν.Αγ. Ισαύρου
Κείμενος υπόψη κ.Πο.Γκερέκου
Γραφεία.

ΚΟΙΝ.: Μουσείο Αντιβουινιώτισσας.

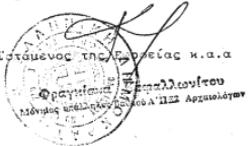
Θ Ε Μ Α : Σχετικά με το ναό του Αγ. Ισαύρου.

Απαντώντας στο αρ.2/29.9.93 έγγραφό σας σχετικά με το ναό του Αγ. Ισαύρου, σας γνωρίζουμε τα εξής: Ο ναός είναι μικρών διαστάσεων επτανησιακή Βασιλική με τρίπλευρη ψήδα που εβέχει ανατολικά και χαμηλό καμπαναριό στη ΒΑ γωνία. Ο ναός αναφέρεται για πρώτη φορά στον κατάλογο των εκκλησιών του 1693 που συνέταξε ο μεγάλος πρωτοπαπίας Αυλωνίτης. Συνεπώς, ο ναός υπήρχε ήδη πριν από τα τέλη του 17ου αι.

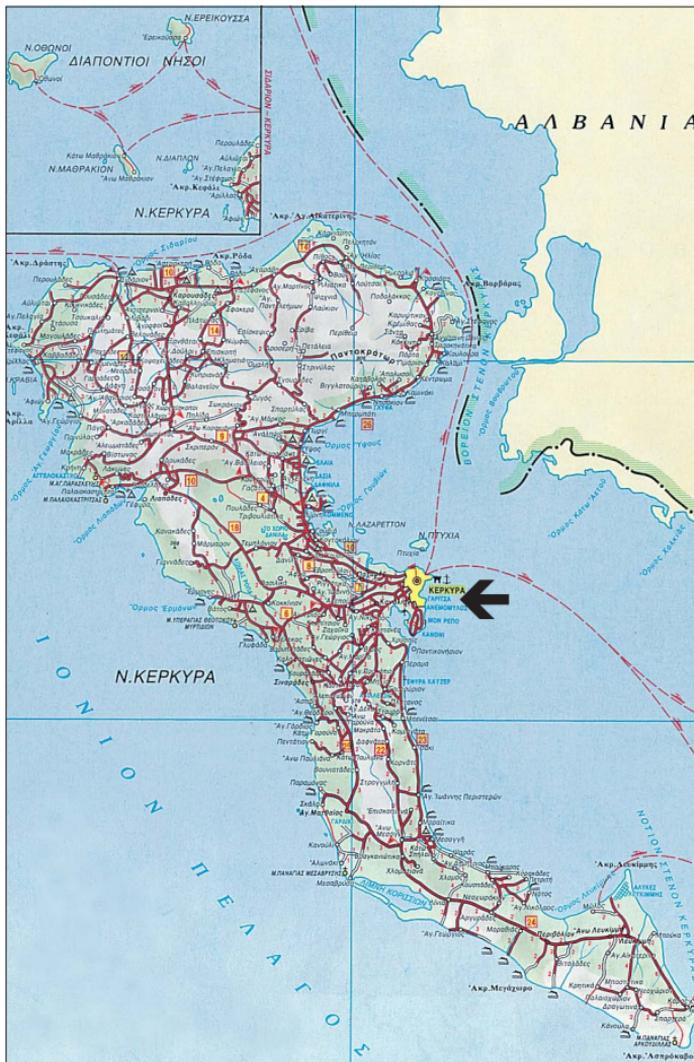
Στο ναό υπήρχε ξύλινο τέμπλο (βλ. φωτ. αρ.12) με ξυλόγλυπτα διακοσμητικά στοιχεία, το οποίο αντικαταστάθηκε με άλλο νεότερο, με αποτέλεσμα να χαθούν σημαντικά στοιχεία για την ιστορία του ναού. Οι εργασίες στο εσωτερικό του ναού έγιναν χωρίς την άδεια της Υπηρεσίας μας, η οποία δεν γνωρίζει που βρίσκονται σήμερα όλες οι εικόνες που υπήρχαν στο αρχικό τέμπλο. Ανάμεσα στις εικόνες υπήρχε και μια μεγάλη εικόνα με θέμα τον Αγ. Κύριλλο Αλεξανδρείας (βλ. φωτοτυπ. αρ.3) η οποία ήταν αντίγραφο της μεγάλης εικόνας του 1654, που βρίσκεται στο Μουσείο Αντιβουινιώτισσας και η οποία είναι έργο του ζωγράφου Εμ. Τζάνε.

Παρακαλούμε λοιπόν να μας ενημερώσετε σχετικά με τις παλαιές εικόνες του ναού, οι οποίες σας υπενθυμίζουμε ότι προστατεύονται από το νόμο "Περί Αρχ/των".

Συνημμένα
3 φωτοτυπίες.

Ο Προϊστάμενος της Εφορείας κ.α.α

Τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2585/29.10.1993 ἔγγραφο τῆς 8ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖο δίδει ἱστορικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Ἰσαύρου.

Χάρτης της Νήσου Κερκύρας.
Σημειώνεται με βέλος ή Γαρίτσα,
όπου ο Ίερδς Ναδς του Άγιου Ίσαύρου.

Χάρτης τῆς πόλεως Κερκύρας.
Σημειώνεται μὲ βέλος ἡ Γαρίτσα
καὶ μὲ σταυρὸ ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι
Παναγίῳ καὶ Φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν
δόξα, τιμή, προσκύνησις
καὶ εὐχαριστία!

ISBN 960-8024-02-1